

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. júla 2013, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. René Štepánika v trestnej veci proti obvinenému **M. K. a spol.**, pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., **o dovolaní obvineného R. K.** proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 6. mája 2009, sp. zn. 3 T 273/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného R. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Galanta, zo 6. mája 2009, sp. zn. 3 T 273/2008, bol obvinený R. K. (i obvinený M. K.) uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinený M. K. 13. januára 2008, v čase od 00.30 hod. do 1.15 hod., po predchádzajúcom nedorozumení s T. D., v Š., na H. ulici pri čerpacej stanici pohonných hmôt G., vybral sa za odchádzajúcim T. D., tento sa na parkovisku pred predajňou „D.“ potkol a spadol, M. K. ho dostihol a ležiaceho poškodeného bezdôvodne najmenej raz kopol a udieral rukami do rôznych častí tela. Medzitým došiel k ležiacemu a bitému T. D. aj R. K. a ten ho tiež najmenej raz udrel. Keď tam prišiel B. S. a R. K. odľahoval od poškodeného, R. K. B. S. obratom ruky udrel do tváre. T. D. pri tomto konflikte utrpel bodnú ranu chrbta vľavo vo výške 8. medzirebria (pod lopatkou) prenikajúcu do dutiny hrudnej smerom nahor a porušujúcu medzirebrené cievy a pľúca s krvácaním a preniknutím vzduchu do ľavej dutiny pohrudnicovej, preniknutie vzduchu do predkožia zadnej steny hrudnej steny vľavo, bodnú

ranu chrbta vpravo vo výške 7. medzihrudia (pri pravom okraji lopatky) prenikajúcu do podkožia smerom doprava do pazuchy, pomliaždenie steny brušnej a hrudnej s dobou liečenia a práceneschopnosti od 13. januára 2008 do 18. februára 2008.

Za to obvinenému R. K. súd uložil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov. Výkon trestu odňatia slobody mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu dvadsať mesiacov.

Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 24. januára 2008, sp. zn. 3 T 5/2008, právoplatného 17. februára 2008 (za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. spoločnosť A., Z., a.s., so sídlom v B., ul. M., s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Vyššie citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia, t.j. 6. mája 2009, pretože na hlavnom pojednávaní sa prokurátor i obvinený (ten aj za iné oprávnené osoby, ktoré môžu podať odvolanie v jeho prospech) vzdali práva podať odvolanie (č.l. 281).

Proti tomuto rozhodnutiu však podal obvinený 30. októbra 2012 (priamo na dovolací súd, č.l. 317-319) a neskôr i prostredníctvom ustanoveného obhajcu 2. mája 2013 (na súd prvého stupňa) dovolanie, a to z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Obvinený argumentuje nasledovne:

„V trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 273/2008, som bol odsúdený za skutok zo dňa 13. januára 2008. V zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona *ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci*

rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

V zmysle súdnej judikatúry, rozhodnutie R 27/1971: *Pri ukladaní súhrnného trestu musí byť skorší odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine právoplatný. Ak ešte tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, súd rozhodujúci neskôr vyčká s rozhodnutím, kým skorší rozsudok nenadobudne právoplatnosť.*

Okresný súd Galanta sa však predmetným rozhodnutím neriadil, hoci mal vedomosť o existencii rozhodnutia Okresného súdu Galanta č. k. 3 T 101/2008 – 132 zo dňa 14. januára 2009 a o skutočnosti, že som toto rozhodnutie napadol odvolaním, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Trnave a napriek tomu vyhlásil rozhodnutie č. k. 3 T 273/2008 – 284 zo dňa 6. mája 2009, hoci mal s jeho vyhlásením počkať do rozhodnutia Krajského súdu v Trnave o podanom odvolaní a následne mi uložiť súhrnný trest. Podotýkam, že pri oboch týchto rozhodnutiach som bol odsúdený za prečiny a teda do úvahy prichádzala aplikácia absorpčnej zásady v predmetnej právnej veci.

Ak už súd postupoval pri rozhodnutí č. k. 3 T 273/2008 – 284 zo dňa 6. mája 2009 v rozpore so zákonom, mohol zrušiť rozhodnutie č. k. 3 T 101/2008 – 132 zo dňa 14. januára 2009 aj konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 260/2009, v ktorom som bol odsúdený za skutok zo dňa 13. februára 2009. Súd však aj v tomto rozhodnutí rozhodnutie č. k. 3 T 101/2008 – 132 zo dňa 14. januára 2009 nezrušil, hoci mu zákon túto povinnosť priamo v ust. § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladá.

Nezákonným postupom súdu nebol urobený výrok, na ktorý bol súd povinný, a postupom súdu mi bol uložený navyše trest vo výške 2 rokov a 4 mesiacov, hoci mohla byť pri ukladaní trestu použitá tzv. absorpčná zásada podľa ust. § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého *ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný* alebo mohol súd v súlade s ust. § 44 Trestného zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa ktorého *Súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.*

Zároveň si dovoľujem dovolací súd požiadať, aby prihliadol aj na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 – 85, ktorým vyhlásil, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“

Preto obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta z 10. februára 2010, č. k. 3 T 260/2009 – 379 a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 14. októbra 2010, č. k. 6 To 37/2010 – 425 a konanie, ktoré napadnutým rozhodnutiam predchádzalo a zároveň, aby zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta zo 6. mája 2009, č. k. 3 T 273/2008-284 a prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Zároveň v zmysle ustanovenia § 380 ods. 4 Tr. por. žiadal dovolací súd o prerušenie výkonu rozhodnutia Okresného súdu Galanta z 10. februára 2010, č. k. 3 T 260/2009 – 379 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 14. októbra 2010, č. k. 6 To 37/2010 – 425 až do rozhodnutia o podanom dovolaní.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Galanta, ktorá navrhla toto podľa § 382 písm. b/, písm. d/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko podľa jej názoru bolo podané neoprávnenou osobou a nie sú splnené podmienky uvedené v § 372 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky najprv konštatuje, že obvinený v podanom dovolaní sa domáhal rozhodnutia v dvoch rozdielnych konaniach Okresného súdu Galanta, napriek tomu, že sám vo svojom dovolaní uvádza, že dovolanie týkajúce sa rozhodnutia Okresného súdu Galanta z 10. februára 2010, č. k. 3 T 260/2009 – 379 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo 14. októbra 2010, č. k. 6 To 37/2010 – 425, už podal. Navyše treba uviesť, že o tomto dovolaní už dovolací súd rozhodol svojím rozsudkom z 15. mája 2013, sp. zn. 3 Tdo 78/2012.

K dovolaniu podanému proti rozsudku Okresného súdu Galanta, zo 6. mája 2009, sp. zn. 3 T 273/2008:

Predseda senátu dovolacieho súdu po preskúmaní predloženého spisového materiálu súdom prvého stupňa, ako aj samotného dovolania podľa § 381 Tr. por. nariadil vo veci neverejné zasadnutie, lebo zistil, že nie sú splnené podmienky na jeho podanie.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. **oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.** Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Tr. por. môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por. obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Zo spisového materiálu je možné zistiť, že obvinený (ani prokurátor) nevyužil riadny opravný prostriedok v miere predpokladanej ustanovením § 372 ods. 1 Tr. por. (tohto práva sa vzdal), a preto nemá oprávnenie podať tento mimoriadny opravný prostriedok, keďže zákonné ustanovenie § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por. kumulatívne vyžaduje splnenie dvoch základných zákonných podmienok oprávnenými osobami, a to využitie zákonného práva podať riadny opravný prostriedok a zároveň podmienku, že o tomto riadnom opravnom prostriedku bolo rozhodnuté.

V prejednávanom prípade tak nie sú splnené podmienky dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

Z tohto dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistiac, že nebola splnená jedna zo základných podmienok pre podanie dovolania, ktorá sa nedá napraviť ani postupom podľa § 379 Tr. por., dovolanie obvineného R. K. podľa § 382 písm. d/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol (neskúmajúc včasnosť podania dovolania, nakoľko aj keby

zákonná 3-ročná lehota splnená bola, viedlo by to k rovnakému rozhodnutiu dovolacieho súdu).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 9. júla 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová